

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΟΙ "ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ", ΚΑΙ ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΟΥΣ

Γό περίεργο ἐπίχυγγελμα τῶν γενεαλόγων. Πῶς ἔργαζεται ἐνα «πρακτορεῖο τῶν νεκρῶν». Ἡ μυστηριώδει κληρονομίες. Μία περίπτωσις τοῦ γενεαλόγου Μπρόσκου. Τὸ μυστικὸ μιᾶς βαθύπλουτῆς χήρας. Ἡ μυστικὴ διαθήκη τοῦ ἑκατομμυριούχου Μάκ Κάρθου, κλπ.κλπ.

Ε ΝΑ σπὸ τὰ πιὸ περίεργα, μὰ καὶ τὰ πιὸ ἐπικερδῆ ἐπαγγελματα ποὺ ἀνθοῦν σήμερα στὴν Ἀμερικὴ εἰνε καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ «πράκτορος τῶν νεκρῶν», δῆπος λέει ὁ λαὸς ἡ τοῦ γενεαλόγου, ὅπως ἀναφέρεται στὰ ἐπίσημα υημόσια ἔγγραφα.

Τί εἶνε τώρα ἐνας «πράκτωρ τῶν νεκρῶν» ἡ γενεαλόγος; Εἶνε ἀπλούστατα ἐνας εἰ φύτε ἄνθρωπος ποὺ συλλογίσθηκε ν' ἀνοίξῃ ἐνα γραφεῖο καὶ ἡ δργανώσῃ μιὰ εἰδικὴ ὑπηρεσία γιὰ νὰ βρίσκῃ τοὺς κληρονόμους τῶν ἑκατομμυριούχων ποὺ πεθανοῦν μακριὰ ἀπὸ αὐτούς, χωρὶς ν' ἀφήσουν παιδιὰ ἢ διαθήκη. Καθὼς θλέπετε, τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ μοιάζει λιγάκι μὲ τὴ δουλειὰ τοῦ ιδιωτικοῦ ντέκτετικοῦ καὶ γι' αὐτὸ ἀκριθῶς οἱ περισσότεροι ὑπάλληλοι σ' αὐτὲς τὶς ὑπηρεσίες εἶνε πρώην ἀστυνομικοὶ ἢ ἔρασιτέχνες Σέρ/οκ Χόλμς ποὺ ίκανοποιοῦν ἔτσι τὴν ἀγάπη τους νὰ ἔξιχνιάζουν γριφώδη προβλήματα καὶ ζοφερές ὑποθέσεις.

Ἡ εἰδήσεις ποὺ λαμβάνει κάθε ἡμέρα ἐνα τέτοιο γραφεῖο, εἶνε μιὰ ἀτελείωτη σειρά τηλεγραφημάτων ποὺ γνωστοποιοῦν διαφόρους θειατούς Ἀμερικανῶν τόσο στὴν Εὐρώπη, δῆσο καὶ στὶς τέσοερες ἄκρες τοῦ Νέου Κόσμου. Κάθε τέτοιος θάνατος λοιπὸν θέτει διάφορα ἔρωτήματα στὸν «πράκτορα τῶν νεκρῶν»: «Ὕπάρχει ἀρά γε διαθήκη; Καὶ ἀν δὲν ὑπάρχῃ διαθήκη, ποιοι κληρονομοῦν τὸν ἀποθιώσαντα; Καὶ ποὺ βρίσκονται αὐτοὶ οἱ στενοὶ ἢ μακρυνοὶ συγγενεῖς του;»

Συνήθως ὅμως ὅλοι οἱ νεκροὶ δὲν ἔνδιαφέρουν τοὺς γενεαλόγους. «Ἐνας πλούσιος δικηγόρος ἢ ἐνας τραπεζίτης ἢ ἐνας βιουκήχανος, φροντίζει πάντα γιὰ τὴ διαθήκη του καὶ τοὺς κληρονόμους του. Περισσότερο ἔνδιαφέρον γι' αὐτὸν παρουσιάζουν οἱ φιλάργυροι, οἱ αὐτόχειρες, ἔκεινοι ποὺ πέθανον ἀπὸ ἐνα ξαφνικὸ θάνατο πάνω στὴν ἀκμὴ τῆς δράσεώς τους. «Οπου δὲν λαθαίνει μέρος δικηγόρος ἢ δ συμβολαιογράφος, δ γενεαλόγος σπεύδει ἀμέσως νὰ τρυπώσῃ τὴ μύτη του καὶ ν' ἀνακαλύψῃ τὰ μυστικὰ τοῦ ἀποθιώσαντος.

Ἐνας τέτοιος ξαφνικὸς θάνατος, φέρνει πάντοτε μεγάλες φροντίδες στὸ γενεαλόγο. «Ολοὶ οἱ ὑπάλληλοι του λυμβάνουν τὸ σῆμα τοῦ κινδύνου. Πρέπει νὰ ἔξακριθωθῇ ἀμέσως ἢ ταυτότης τοῦ νεκροῦ, νὰ καταστρωθῇ γρήγορα τὸ γενεαλογικὸ δέντρο του, νὰ εἰδοποιηθοῦν οἱ κληρονόμοι του καὶ τέλος νὰ ὑπογραφῇ τὸ συμβόλαιο ἐκ μέρους ἔκεινων ποὺ θὰ τὸν κληρονομήσουν γιὰ τὴ σχετικὴ ἀμοιβὴ τοῦ γενεαλόγου ποὺ φρόντισε νὰ πάρουν στὰ χέρια τους μιὰ κληρονομιά, τελείως ἀναπάντεχη.

Ο γενεαλόγος λοιπὸν γιὰ νὰ φροντίσῃ νὰ βρῇ τοὺς κληρονόμους μιᾶς φιλαργύρου, ἡ δοπία εἶχε κρυφῆ σ' ἐνα ἀσύλο, ἡ τοὺς κληρονόμους ἐνὸς μισανθρώπου ποὺ ζούσε στὶς ἀποικίες ἡ ἐνδός περιηγητοῦ ποὺ πέθανε ἀπὸ κίτρινο πυρετό, χρειάζεται βέβαιας πολὺν καιρό.

Τέτοιες δουλειές εἶνε γεμάτες μυθιστορηματικὲς περιπέτειες ποὺ δὲν μπορεῖ ἀσφαλῶς νὰ τὶς συλλάβῃ τὸ ἀνθρώπινο μυαλό. Τόσο εἶνε περίεργες κι' ἔξωφρενικές. «Ἐπειτα, πολλὲς φορὲς, διδεται ἡ εὔκαιρια ν' ἀνακαλυφθοῦν ζοφερὰ μυστικά, ποὺ δὲν εἶχε κανεὶς γι' αὐτὰ οὕτε τὴν παραμικρή ίδεα καὶ ποὺ βοηθοῦν στὴν ἀναθεώρησι μιᾶς μεγάλης ἀδικίας. Νὰ μιὰ τέτοια συγκινητικὴ περίπτωσις.

Ἐνας «πράκτωρ νεκρῶν», δ μίστερ Τζαίμης Μπρόσκου, ἐνιαφερόταν ἐσχάτως γιὰ τὴν κληρονομιὰ μιᾶς χήρας, ὅταν ξαφνικά ἐκεῖ ποὺ ζητοῦσε πληροφορίες ἀπὸ μιὰ ἀδελφή της, ἔμαθε ὅτι ἡ μακαρίτισσα τῆς εἶχε μιλήσει κάποτε γιὰ μιὰ κόρη της, ποὺ τὴν νόμιζε πεθαμένη. «Ἐτσι, δ μίστερ Μπρόσκου, ζήτησε νὰ μάθῃ περισσότερες λεπτομέρειες γιὰ τὴν ὑπαρξίη τῆς μυστηριώδους αἵτης κόρης τῆς χήρας καὶ μὲ τὴ συνήθη μέθοδο του ἀνεκάλυψε ὅλο τὸ παρελθόν τῆς χήρας κι' ἔφτασε στὸ σημεῖο νὰ φέρῃ στὸ φῶς ἐνα μυστικό, ποὺ χωρὶς τὴν ἐπέμβασί του, θὰ ἔμενε βυθισμένο στὸ σκότος. 'Η χήρα εἶχε στ' ἀλήθεια μιὰ κόρη, ποὺ τὴν εἶχε ἀποκτήσει πρὶν ἀπὸ τὸν γάμο της καὶ ποὺ δὲν ἔχει προφθάσει νὰ τὴ θηλάσῃ παρὰ μόνο τρεῖς μῆνες. »Ἐπειτα, ἡ φριχτὴ δυστυχία της τὴν ἀνάγκασε νὰ ἔγκαταλείψῃ τὸ παιδί της στὸ βρεφοκομεῖο. Τὸ παιδί αὐτό μεγάλωσε ἔτσι, χωρὶς νὰ ξέρῃ ποιὰ ἦταν ἡ μητέρα του κι' ἔγινε μιὰ φρόνιμη κι' ἔργατι-

κὴ μιδιστρούλα. Κι' ἔτσι, ἡ νέα αὐτή, δέχθηκε μιὰ ἡμέρα τὴν ἐπίσκεψη τοῦ γενεαλόγου, ὁ δοπίος τῆς γνωστοποίησε ὅτι ἡ... μητέρα της εἶχε ἀφήσει μιὰ περιουσία ἀπὸ δυὸ ἑκατομμύρια δολλάρια, τὰ ὅποια κληρονομοῦσε αὐτή, γιατὶ ἡ χήρα εἶχε σκοτωθῆ σ' ἐνα αὐτοκινητιστικὸ δυστύχημα καὶ δὲν εἶχε ἀφήσει διαθήκη.

* * *

Βλέπετε λοιπὸν ὅτι τὸ ύλικὸ εἶνε ἀφθονο γιὰ ἐναν μυθιστοριογράφο. Παιδιὰ ἔγκαταλειμμένα, ἀδελφοὶ ποὺ δὲν γνωρίζυνται μεταξύ τους, μακρυνοὶ συγγενεῖς ποὺ δὲν περιμένουν καμμία κληρονομιὰ ἀπὸ ἐνα «θεῖο» τους, βλέπουν ξαφνικὰ τὸν γενεαλόγο νὰ παρουσιάζεται μπροστά τους καὶ νὰ τοὺς προσφέρῃ ἑκατομμύρια!

Ο «—τωρ τῶν νεκρῶν» χάρις στὴν ἔξυπνη δργάνωσί του, καταστρώνει τοὺς πίνακές του καὶ τοὺς θέτει στὴν διάθεσι τῶν ἐνδιαφερομένων, οἱ δοπίοι μ' ἐνα ἐπίσημο συμφωνητικὸ τοῦ παραχωροῦν ἐνα ποσὸν ἀπὸ τὸν «θησαυρὸ» ποὺ τοὺς ἀνακάλυψε καὶ ποὺ φρόντισε νὰ περιέλθῃ στὴν κατοχὴ τους.

Ἐνα ὅμως ἀπὸ τὰ πιὸ σοθαρὰ ζητήματα ποὺ ἀπυσχολοῦν ἐνα γενεαλόγο, εἶνε ἡ περιπέτειες τῆς μυστικῆς διαθήκης.

Ἐδῶ κι' ἐνα μῆνα, μιὰ τέτοια περίπτωσις, ἀναστάτωσε τὴν κοινὴ γνώμη τῆς Νέας Υόρκης. Ο γενεαλόγος "Εντουαρντ Μόρρισον εἶχε βρεῖ τοὺς κληρονόμους τοῦ «ἀποθιώσαντος» ἑκατομμυριούχου Πέτερ Μάκ Κάρθου, ἐνὸς φιλαργύρου ποὺ δὲν εἶχε πλησιάσει ποτέ του κανένα ἀπὸ τοὺς σύγγενεῖς του. Χάρις λοιπὸν στὸν γενεαλόγο οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ βρέθηκαν καὶ μοίρασαν μεταξύ τους τὴν περιουσία τοῦ φιλαργύρου, ποὺ ἀποτελεῖτο ἀπὸ μετρητά, ἀκίνητα καὶ ἔπιπλα. «Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς ὅμως, βρήκε ὅτι τὰ ἔπιπλα ποὺ εἶχαν πέσει στὸ μερίδιό του ήσαν πολὺ παλιὰ καὶ γι' αὐτὸ θέλησε νὰ τὰ πουλήσῃ στὸν πλειστηριασμό, γιὰ νὰ τὰ ξεφορτωθῇ μιὰ ὥρα ἀρχήτερα. Κι' ἀλήθεια, ὁ πλειστηριασμὸς τῶν ἐπίπλων ἔγινε κανονικά, ὅταν στὸ τέλος, ἐνας ὑπάλληλος θέλησε νὰ μετακινήσῃ ἐνα παληὸ τραπέζι. Ἀπὸ μιὰ ἀδεξία ὅμως κίνησί του, τὸ τραπέζι ἀναποδογύρισε ἀπότομα κι' ἀπὸ αὐτὸ τὸ ξαφνικὸ τράνταγμα, ἀνοιξε ἐνα συρτάρι ἀπόκρυφο, καὶ μέσα ἀπὸ αὐτὸ ἔπεισε ἐνα κιτρινισμένο ἔγγραφο. Ο πλειστηριαστής τὸ πῆρε περίεργος ἀπὸ κάτω, τὸ ξεδίπλωσε καὶ τὸ διάθασε. Ἡταν ἡ διαθήκη τοῦ φιλαργύρου ποὺ ἀφήνε γενικό κληρονόμο του μιὰ ἀνηψιά του ποὺ καθόταν σ' ἐνα χωριό τῆς Μασσαχουσέτης καὶ ποὺ ἦταν τελείως ἄγνωστη ἀπὸ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς.

Μπορεῖτε τώρα νὰ φαντασθῆτε τὸ θόρυβο ποὺ δημιουργήθηκε ύστερ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀποκάλυψη. Οι κληρονόμοι σύρθηκαν στὰ δικαστήρια καὶ παρ' ὅλες τὶς διαμαρτυρίες τους ἀναγκάσθηκαν νὰ ἐπιστρέψουν τὸ μέρος τῆς κληρονομίας ποὺ εἶχαν πάρει. «Ἐτσι, ἡ φτωχὴ ἀνηψιά του ποὺ καθόταν σ' ἐνα χωριό τῆς Μασσαχουσέτης καὶ ποὺ ἦταν δολλάρια!...

Ωστόσο ἀπὸ τὴν ὑπόθεσι αὐτή δὲν βγῆκε ζημιωμένος δ γενεαλόγος "Εντουαρντ Μόρρισον, γιατὶ αὐτὸς εἶχε κάνει τίμια κι' εύσυνείδητα τὴ δουλειά μὲ τὸ νὰ βρῇ καὶ νὰ συγκεντρώσῃ ὅλους τοὺς συγγενεῖς τοῦ φιλαργύρου. «Ἀν τώρα βρέθηκε ξαφνικὰ καὶ ύστερ ἀπὸ τὴ μοιρασιά ἡ μυστικὴ διαθήκη τοῦ Μάκ Κάρθου, αὐτὸ εἶνε ἄλλη ίστορία...»

* * *

Μὰ ἰδοὺ τώρα καὶ μιὰ ἄλλη περίπτωσις ποὺ δείχνει ὅτι τὰ ἀπροσδόκητα πλούτη δὲν φέρνουν τὴν εύτυχία. Σ' ἐνα προάστειο τῆς Νέας Υόρκης ζούσε ἐύτυχισμένο ἐνα ζευγάρι νεονύμφων. Ο Τζίμ Ράλσον, ἐνας νεαρὸς ύδρυσιλικὸς ἀγαποῦσε τρελλὰ τὴ γυναικα του, μιὰ φτωχὴ μοδίστρα ποὺ ἔργαζόταν ἀπὸ τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ γιὰνα συμπληρώνη τὰ κενὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τους.

Μιὰ ἡμέρα ὅμως ςι ἔρωτευμένοι μας ἔλαβαν μιὰ ἐπιστολὴ ἀπὸ τὸν γενεαλόγο Μόρρισον ποὺ τοὺς ἀνήγγελε ὅτι κληρονομοῦσαν μιὰ μεγάλη περιουσία. Κατάτληκτοι μπροστά σ' αὐτὴν τὴν ξαφνικὴ τύχη ἀνέθεσαν τὴν ὑπόθεσι στὸν γενεαλόγο καὶ ύστερ ἀπὸ ἔξη μῆνες προσκλήθηκαν στὰ γραφεῖα τοῦ «πρακτορεῖο τῶν νεκρῶν», ὅπου δ γενεαλόγος Μόρρισον μέτρησε στὴν (Συνέχεια στὴ σελίδα 44).

Η ΜΑΓΔΑ ΣΝΑΪΝΤΕΡ ΚΑΙ Η ΟΠΕΡΕΤΤΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 5)

ζμέσως τὴν κλασσική μουσική κι' ἀφωσιώθηκε στὴν ὁπερέττα. Ἐπίσης καὶ ἡ πρωταγωνίστρια «Ἐλσα Κράφτ εἶχε ωραια φωνὴ καὶ χαρακτηριζόταν τόσο ἀπὸ τοὺς μουσικούς, δοῦ κι' ἀπὸ τὴν κριτική ὡς «μεγάλη ἀστού».

Οἱ Ιερμανοὶ ώστόσο προχωρησαν ἀκόμη περισσότερο κι' ἔδωσαν μεγάλη σημασία στὴ μουσικὴ τῆς ὁπερέττας, ἀδιαφορῶν τας ἀν ἐπρόκειτο γιὰ ἔνα ελαφρὸ θεατρικὸ εἶδος. Κι' ἐτοι ἔχουμε τὸν «Καλλιόστρο» καὶ τὸν «Βαρῶνο Τσιγγάνο» τοῦ Στράους, ἔργα ποὺ θαυμάζονται γιὰ τὴν ἀρτία κ' ὑπέροχη μουσική τους. Ἐπειτα, ὁ Φραντς Λέχαρ μὲ τὶς ὁπερέττες του, ἐδημιούργησε τὴν «χρυσὴ ἐποχὴ» τοῦ νέου εἰδους καὶ τὸ ἔκανε πειὰ νὰ θεωρήται ὡς... κλασσικό!

«Η Μάγδα Σνάϊντερ, ἡ ἔγγονὴ τῆς παλῆᾶς μεγάλης καλλιτέχνιδος, ὅπως μαντεύετε, ανατραφήκε μέσα σ' ἔνα καθαρῶς θεατρικὸ περιβάλλον. Ἡταν μόλις δεκαέξη ἔτῶν, ὅταν πρωταγωνίστηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὴ «Γκέισα» καὶ στὴν «Εὕθυμη Χήρα» κι' ἀπὸ τότε θεωρεῖται ὡς μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες Βιεννέζες σουμπρέττες. Όστόσο, ὁ κινηματογράφος τῆς ἀρεσε περισσότερο κι' ἔτοι, μόλις ἀρχισε ἡ θαυματεία τοῦ ἡχητικοῦ, ἡ Μάγδα Σνάϊντερ ἀφωσιώθηκε σ' αὐτὸν καὶ «γύρισε» πολλές κινηματογραφικὲς ὁπερέττες, ποὺ εἶνε κι' αὐτὲς ἔνα τελείως νέο εἶδος.

«Η Μάγδα Σνάϊντερ ἀπὸ τότε δὲν ἔκανε παρὰ πολὺ λίγες ἐμφανίσεις στὰ θέατρα τῆς Βιέννης. Τὰ «ἀγκαζαρίσματά» τῆς στὸ Χόλλυγουντ, στὸ Βερολίνο καὶ στὸ Λονδίνο τὴν ἀπασχολοῦν τοὺς περισσότερους μῆνες τοῦ χρόνου κι' ἔτοι, κατὰ τὶς διακοπές της, προτιμάει νὰ ξεκουρασθῇ σὲ μιὰ λουτρόπολι, παρὰ νὰ παίζῃ πάλι ὁπερέττες στὰ Βιεννέζικα θέατρα.

ΕΝΑ «ΚΥΚΝΕΙΟ ΑΣΜΑ,,

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 26)

— Εἴμαι ὁ λόρδος Λάϊτμαν... τοῦ εἶπε μὲ μιὰ φωνὴ ποὺ ξάφγιασε τὸν Πιέρ Μορμόν. «Η γυναίκα μου θάρηθη σὲ λίγο...

«Η φωνὴ του ἔμοιαζε μὲ τὴ φωνὴ τῆς ὄμορφης Ἀγγλίδας. «Οσο γιὰ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του, ήσαν ὅμοια μ' ἐκείνης. Τὰ ίδια μάτια, τὰ ίδια χελή, τὸ ίδιο χαμόγελο. Κι' οὐ ποτὲ δέν εἶχε σκοτώσει κανέναν. Συχαίνοταν τὰ αἷματα, γιατὶ φυθόταν τὴν Κόλασι. Η θρησκοληψία τοῦ Γιάν Σάριτς εἶνε πασίγνωστη στὴ χώρα τῶν Βάσκων.

«Όταν ἄνοιξε πάλι τὰ μάτια του, εἶδε τὸν «Ἀγγλο λόρδο νὰ σγάζῃ τὸν μονύελο, τὸ μουστάκι, τὴν περρούκα τῶν μαλλιῶν καὶ νὰ παρουσιάζεται μπροστά του μὲ τὸ πρόσωπο τῆς ὄμορφης Ἀγγλίδας.

— Συγχωρήστε με, κύριε Μορμόν... τοῦ ψιθύρισε δειλά.

— Τὶ σημαίνει αὐτὴ ἡ κωμωδία!... φώναξε ἔξω φρενῶν ὁ διάσημος κριτικός.

— Εἴμαι ὁ «Ἀγγλος μῆμος Χάρρου Λάϊτμαν... τοῦ ἔξήγησε κεῖνος. «Ηρθα στὸ Γιαρίσι γιὰ νὰ δώσω μιὰ σειρὰ παραστάσεων, μὰ φοβόμουν τὴν ἀδυσωπητὴ κριτικὴ σας. Γι' αὐτό, πρὶν παρουσιασθῶ στὸν κόσμο, θέλησα νὰ σᾶς δειξω τὴν τέχνη μου. Υποθέτω ὅτι μεταμορφώνομαι τέλεια σὲ γυναίκα...

«Ο Πιέρ Μορμόν ἔσκυψε τὸ κεφάλι ντρυπιασμένος. «Ο θυμός του οιγά-σιγά ύπεχωριμες μπροστά σ' αὐτὴν τὴν ἀμίμητη φάρσα καὶ τέλος, έσπασε σ' ἔνα ηχητρὸ κι' ἀκράτητο γέλιο.

— Τὸ πάθημα μου, ώμολόγησε, εἶνε ἡ καλύτερη κριτική μου γιὰ σᾶς!...

Κι' ἀλήθεια, ὅταν ὁ μεταμορφωτὴς Λάϊτμαν ἐμφανίσθηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὸ Παρισινὸ Κοινό, ἡ κριτικὴ ἐπιφυλλίδα τοῦ «Φιγκαρώ» ἡταν ἔνας υμνος στὴν ἀσύγκριτη τέχνη του. Αὐτὴ δημοσιεύθηκε πειὰ μὲ τοὺς καλλιτέχνες τοῦ θεάτρου.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ «ΝΕΥΡΟΣΠΑΣΤΟ,,

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 23)

παθητικὸ θῦμα, τοῦ ἀπάντησε ἡ Νέλλυ.

Τότε ὄντως συνέβη κάτι ποὺ κανεὶς δὲν τὸ περίμενε. Αὐτὸ τὸ «νευρόσπαστο» ἔγινε ξαφνικὰ ἄνδρας, ρίχθηκε ἐπάνω στὴ Νέλλυ, τὴν τσάκισε στὸ ζύλο καὶ μόνο ποὺ δὲν τὴν ἔπνιξε. Φεύγοντας δὲ ἀπὸ τὸ διαμέρισμά της, τῆς φώναξε :

— «Ἐτοι πρέπει νὰ τιμωροῦνται ἡ γυναίκες τοῦ εἰδους σου!

Θά γαντάζεσθε τώρα ὅτι ἡ Νέλλυ ἔκανε ἔνα τρυμακτικὸ σκάνδαλο κι' ὅτι ἀναστάτωσε τὸ ξενοδοχεῖο. Κάθε ἀλλο. Ἐρωτεύθηκε μάλιστα τρελλὰ τὸ «νευρόσπαστο», ἔγκατέλειψε τοὺς τρεῖς συμμορίτες φίλους της καὶ ζῆ τώρα μαζύ του ύπακούντας τυφλὰ στὴ θέλησι του.

Κι' ὅλοι στὸ Σαμονὶ ἀποροῦν πῶς ἔγινε αὐτὸ τὸ θαῦμα καὶ τὸν θεωροῦν ἀληθινὸ ήρωα.

Μὰ ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι αὐτοὶ ἀνθρώποι ήσαν πλασμένοι ὥντας γιὰ τὸν ἄλλον. Καὶ ἔπρεπε νὰ δασιθοῦν γιὰ νὰ τὸ καταλάσσουν. Σήμερα ζοῦν εύτυχισμένοι

ΛΑΪΟΝ ΤΖΕΡΑΛΝΤ

ΜΕ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΩΝ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 35)

— Καὶ δημως ἀλλοτε οεν ἥταν ἐτοι δ' ἵαν Σάριτς. Εἶχε σαράντα παλληκάρια καὶ ἡξερε ὅλα τὰ κρυπτὰ μονοπάτια τῶν συνόρων. Ἀπὸ ἐκεῖ, κάθε νύχτα, περνοῦσε τὰ λαθραῖα ἐμπορεύματα μπροστά στὴ μύτη τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τῶν τελωνυφίλων. Τὸν καιρὸ που ἐπαναστάθησε ἡ Ισπανία, διά Σάριτς θοήθησε τοὺς πλούσιους ἀριστοκράτες νὰ μεταφέρουν στὴ Γαλλία τοὺς θησαυρούς καὶ τὰ θαύτιμα κοσμήματα τῶν γυναικῶν τους. Κι' ἥταν τόσο τιμιος κι' αὐτὸς καὶ τὰ παλληκάρια του, ὃστε δὲν χάθηκε οὔτε μια πετσέτα!

— «Ἡταν πρὸ πάντων ἔξυπνος, μοῦ ἀκιάντησε ὁ «βασιλεὺς» τῶν λαθρεμπόρων. «Ἡξερε καλὰ τὴ δουλειές του. Μιὰ φορὰ ἐπέρασε ἀπὸ τὸ τελωνεῖο τῶν συνόρων ἔχοντας στὴν πλάτη του ἓνα σακκοῦλι μὲ τὴν τροφή του. Οἱ ἀστυφύλακες τὸν σταύρωσαν. Τὸν ἔψαξαν, ἐκύτταξαν τὸ σακκοῦλι ἀδιάφυρα. Εἶχε μεσα λίγες διόδες σύκα καὶ ψωμί. «Ἐτοι τὸν ἄφησαν εἰλευθερο. Κι' ὡστόσο σὲ κάθε τέτοιο σύκο ἥταν κρυμμένο κι' ἀπὸ ἔνα διαμάντι! Πέντε ἔκατομμύρια πετσέττες ἀξίζε τὸ περιεχόμενο τοῦ σακκούλιου, μὰ κανεὶς δὲν μάντεψε τὴν ἀξία του!»

Ο Γιάν Σάριτς μοῦ διηγήθηκε κατόπιν τοὺς ἀγῶνας ποὺ ἔκανε μὲ τὰ παλληκάρια του γιὰ νὰ μὴ σκοτώσουν ιους ἀγτεύλακες. Κι' ἀλήθεια αὐτὸς ὁ «βασιλεὺς» τῶν λαθρεμπόρων εἶχε ἔρθει πολλές φορές στὰ χέρια μὲ τὸν ἀστυνομικούς, εἶχε τραυματισθῆ, μὰ ποτὲ δὲν εἶχε σκοτώσει κανέναν. Συχαινόταν τὰ αἷματα, γιατὶ φυθόταν τὴν Κόλασι. Η θρησκοληψία τοῦ Γιάν Σάριτς εἶνε πασίγνωστη στὴ χώρα τῶν Βάσκων.

Σήμερα ὁ «βασιλεὺς» τῶν λαθρεμπόρων εἶνε ἀκόμη κι' ἔνας εύτυχισμένος παπποῦς. «Ἡ δυὸς ὡμορφες κόρες του ποὺ παντρεύτηκαν τοῦ ἔχουν χαρίσει ἔνα σωρὸ ἔγγονια. Κι' διά Γιάν Σάριτς, ὅμως, ὅταν θρίσκεται μαζύ τους, δὲν τους διηγεῖται τὰ ἡρωικά του κατορθώματα. Δὲν θέλει νὰ τὸν κάνῃ λαθρεμπόρους, γιατὶ οἱ σημερινοὶ λαθρέμπιτοροι κάνουν ἔνα ψωμὸ ἔγκληματα. Κι' διά Γιάν Σάριτς δὲν θέλει νὰ πάνε στὴν Κόλασι αὐτὰ τὰ ἀθώα πλάσματα ποὺ τὸν λατρεύουν, χωρὶς νὰ ξέρουν τὸ περιπτετεῶδες παρελθόν του.

POZE ΣΑΡΡΩ

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΜΙΑΣ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΤΡΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 28)

Κι' ἡ Μπέσιου ἐφτιάζει τὸν καφέ, αλλὰ δὲν παρέλειψε νὰ ρίξῃ σ' αὐτὸν καὶ τὸ ἀρσενικό.

«Ο σύζυγός της τὸν ήπιε ἀνύποπτος. «Υστερα δημως ἀπὸ λίγο ἔκανε ἔνα μορφασμὸ πόνου καὶ φέρνοντας τὰ χέρια του στὴν κοιλιὰ του εγίνε κατάχλωμος. Καὶ ξαφνικὰ σωριάστηκε καταγής, καὶ ἀρχισε νὰ ούρλιάζῃ καὶ νὰ σπαράζῃ.

«Η Μπέσου φαίνεται ὅτι δὲν εἶχε λαϊκό δηλητηριαστρίας, γιατὶ μόλις εἶδε τὸ φριχτὸ μαρτύριο τοῦ συζύγου της, τρελλὴ ἀπὸ τὸν φόρο της, ἔτρεξε νὰ φωνάξῃ ἀμέσως ἔναν γιατρὸ καὶ νὰ τὸν εξηγήσῃ τι συνέβαινε.

Κι' διά γιατρός κατάφερε νὰ σώσῃ τὸν Μάριον ἀπὸ τὸν θάνατο.

Μὰ αὐτὴ ἡ ιστορία ἔφθασε στ' αὐτιὰ τῆς ἀστυνομίας, ἡ οποία καὶ συνέλαβε τὴν Μπέσου καταγγέλλοντάς την ἐπὶ ἀποπείρα δηλητηριάσεως τοῦ συζύγου της.

«Η δίκη της Μπέσου ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον δλου τοῦ Σικάγου. Φαντασθῆτε δημως τὴν ἔκπληξη τῶν δικαστῶν, ὅταν ήκουσαν τὸν Μάριον νὰ τὸν παρακαλῇ νὰ μὴ καταδικάσουν τὴ γυναῖκα του.

— Μὴ μοῦ τὴν στερήσετε! Ικέτευσε. Τὴν ἀγαπῶ τόσο πολὺ.

Καὶ τὴν φίλησε μὲ τρυφερότητα στὸ στόμα.

Οι δικασταὶ δημως ἔκενταν τὸ καθῆκον τους. «Εστειλαν τὴν Μπέσου γιὰ δυὸ χρόνια στὰ κάτεργα. Κι' διά ἐρωτευμένος Μάριον περιμένει ύπομονετικὰ νὰ ἐκτίσῃ ἡ Μπέσου τὴν ποινὴ της γιὰ νὰ τὴν πάρῃ πάλι κοντά του καὶ νὰ ζήσουν... εύτυχισμένοι χωρὶς νὰ σκέφτεται ὅτι μπορεῖ νὰ τὸν